

og købe i det frie Marked Jordarealer, egenede til Havelodder, saa fandt vistnok de kommunale Myndigheder, naar det var fornødent, en Form, hvorunder det kunde ske. Men jeg er nu af den Anskuelse, at selv om Bykommunernes Ledelse mener, at det er nødvendigt at skaffe Havelodder, vil de dog være forhindrede i at iværksætte noget i den Retning, fordi der ingen Mulighed er for at faa Jord til rimelig Pris. Jeg kan ikke tænke mig, at en Kommunalbestyrelse i en By skulde være uvillig, naar Betingelserne i øvrigt var til Stede. Derfor synes jeg ogsaa, det ærede Medlems Udtalelser smagte af, at man gerne vil sige mange smukke Ord om sin Villighed; men at vise denne Villighed i Gerning, kniber det undertiden noget med.

Dernæst sagde det ærede Medlem, at de andre Lovforslag, som vi her behandler, nu kommer til at svæve i Luften, at det er en uforsvarlig Fremgangsmaade, man anvender ved denne Lovgivning, og at man skal give Mulighed for andre Egnes Befolkning til at komme ind under Lovgivningen, naar man ikke har andet end Jorden fra Præstegaardene og Len og Stamhuse at raade over. Angaaende disse tre Udtalelser vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Jeg kan ikke anerkende Rigtigheden af, at de andre Lovforslag svæver i Luften. Forholdene ligger i Virkeligheden saaledes, at hvis de Lovforslag, der er Sandsynlighed for at gennemføre, bliver vedtaget i denne Samling, har vi den Situation herhjemme, at vi er enedes om Brugsformen. Man har Formen for Anvendelsen af den offentlige Jord, og man har Vilkaarené for den Hjælp, man skal give den ubemidlede Landboundom og Arbejderbefolkning til at starte Hjem for. Naar dette er vedtaget, saa har man at gaa i Gang med at administrere dette Lovkompleks paa følgende Maade: Man indkalder straks Andragender om at komme i Betragtning efter disse Love. Det er en Nødvendighed for at kunne bedømme hele Situationen, at man indkalder Andragender fra Befolkningen, hvorved man kan faa konstateret, dels hvor stor en Træng der er til at benytte Lovene, og dels, hvor megen Jord man faar Raadighed over ved de to Love om Erhvervelse af Jord. Endvidere maa man konstatere, om det er muligt ved Køb at erhverve sig Jord til rimelig Pris. Man kan let føre Kontrol med, hvor mange Gaarde over 12 Tdr. Hartkorn der gaar til Tvangsauktion i den kommende Tid, og dernæst kan man ogsaa være à jour med, hvilke Priser man

kan regne med ved Opkøb i den Tid, der gaar. Under Forberedelsen af alt dette gaar Vinteren, og jeg tror ganske sikkert, at Landbrugsministeren vil rejse Sagen straks i næste Samling; saa kan baade det ærede Medlem og andre Medlemmer af dette høje Ting atter faa Lejlighed til at vise deres Villighed i Handling, naar de paa ny skal til at tage Stilling til Spørgsmaalet.

Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem fra Ribe (Brorsen), at jeg mener, det er rigtigt ikke at modtage Lovforslaget i Landstingets Affattelse, thi det byder efter min Mening meget ringe Ting. Det byder en Mulighed for at erhverve Jord, som jeg ikke tror har synderlig Betydning. Jeg vilde være meget betænkelig ved at gaa ud i det aabne Marked og købe Jord til Statens Arealer, og Muligheden for at købe er ikke stor. Jeg for mit Vedkommende kunde sige, at hvis man troede, at der var Anledning til i større Udstrækning gennem Tvangsauktioner og frit Køb i det aabne Marked at erhverve Jord i tilstrækkelig Mængde til Statens Arealer, var der ingen som helst Risiko ved at give Ekspropriationsretten, thi ifølge Folketingets Affattelse var det jo saadan, at det kun var i det Tilfælde, at Jorden ikke kunde erhverves paa disse Maader til billig Pris, at man kunde ekspropriere. Jeg forstaar derfor ikke, at man er saa forfærdelig ængstelig for at tage denne Ekspropriationsbestemmelse med, og jeg tror ogsaa nok, det skal vise sig, at man kommer til at erkende Nødvendigheden af at give denne Bemyndigelse, som er Kernen i Lovforslaget. Derfor tilraader jeg i Udvalget at føre Lovforslaget tilbage til Folketingets Affattelse.

Ulrich: Til det ærede Medlem fra Rønne (Hauge) og det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) maa jeg sige, at de paa ingen Maade havde Anledning til at blive forbavsede over de Udtalelser, jeg fremsatte før. Thi der blev udtrykkelig i det Ændringsforslag, som det konservative Folkeparti stillede til dette Lovforslag, da det forrige Gang var til Behandling i dette høje Ting, slaaet til Lyd netop for denne Sag, Anskaffelse af Jord til Kolonihaver.

Det ærede Medlem fra Rønne udtalte sin Glæde over, at denne Sag laa os saa stærkt paa Sinde, og haabede, at vi, naar det virkelig var Tilfældet, vilde gaa med til, at der kunde eksproprieres Jord til dette Øjemed. Men dette er aldeles ikke nødvendigt. Vi har hævdet og maa ved-